

Kassa, januárius 26.

1865.

FELVIRVADÉK.

Harmadik évfolyam

8. szám.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY

TÖBB EGYESÜLETEK ÉS TÁRSULATOK HIVATALOS LAPJA.

Megjelen hetenkint kétszer:
CSÜTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.
Előfizetési díj: egy évre 8 frt. — fél évre 4 frt.

Felolós szerkesztő s kiadó-tulajdonos:
Bánóczy Ferencz.
Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. sz. Rudlakház.

Hirdetések díja: 4 hasálos garmond sor 5 krajczár.
Bélyeg díj: minden beiktatás után külön 30 kr.
Nyiltér soronkint 12 kr. o. é.

Néhány szó a kassai állandó magyar színészet érdekében.

(Folytatás).

Tekintve azon összeget, melylyel a színházi választmány a szintársulatot, illetőleg annak igazgatóját évenként segélyezi, — ki kell mondanom, miként az, véleményem szerint a helybeli szintársulatnak, úgy a mint az jelenleg szervezve van, — fentartására nem elégséges, — ellenben ezen segély összeggel oly drámai társulatot nyervehetünk, mely bármely más vidéki társulattal határozottan kiállaná a versenyt. — Tessék megkísérteni, s legott Magyarhon valamennyi vidéki színigazgatója, lehető legjobb szervezett társulatával fog a kassai színház elnyeréseért versenyezni, — sőt hiszem, az adni szokott segély öszvegből, némi ösekély részecskét meg is lehetne takarítani oly czélből, hogy az, évenként az állandó színház készleteinek csinosítására, kiegészítésére, a hiányzó szerek s bútorok beszerzésére fordíthatassék.

Sokan vannak kik velem együtt óhajtják, vajha a színházi választmány önmaga állítna össze egy az igényeknek megfelelő szintársulatot, önmaga fizetné a személyzet havi járandóságait, önmaga kezelné az előadások jövedelmét, s fedezné a kiadásokat; nem járna ez sok nehézséggel s tekintve az összeg nagyságát, melylyel a választmány évenként rendelkezhetik, — bizonyára oly biztos alapokra fektethetnék a kassai magyar színészet állandósításának ügye, — minőkre a jelenlegi eljárás mellett soha sem. —

Ha annál egyebet nem veszünk is tekintetbe, — hogy ezen ajánlott szervezés mellett a színházi működő személyzet, rendszeren kikapná havi illetményét, — s számos forintcska a czélszerűtlen elfecsérléstől megmenetné, — a házi kezelés szükségessége és czélszerűsége elvitázhatlan. —

Hogy ugy a mult, mint az ez évi színidény alatti előadások, oly gyér közönség által látogattatnak, — ennek oka az általános pénzüszüke mellett leginkább az egyes előadások vontatottságában keresendő, — a tagok rendszeren ki nem kaphatják illetményeiket, s e feletti kedvetlenségükben ritkán tanulják meg szerepeiket, különösen a férfi személyzet az, mely egy két dícséretre méltó egyén kivételével, szerepét nem tudva, rendszerint oly értetlenségeket hadar gyakran össze, hogy épen ritm lehet csodálkozni ha a közönségnek egy jelentékeny része mindig félve lép át Thália templomának küszöbét, s ha olykor megtekinti az előadásokat többnyire elégtelentül kell ismét távoznia. —

A jelenlegi színigazgatóság dícséretére ki kell azonban mondanom, miszerint a közönség izlésének megfelelőleg sok újdonságot, s ezek között több kitünő művet hozott színre, fájdalom nem mindig, sőt igen gyéren oly szereposztással minőt óhajtottunk volna.

Hogy csak egyet említsék: Krasznai, kit múlt évben valódi élvezettel hallgattunk többnyire, kinek igyekezetét, szorgalmát, sőt tehetségét megszoktuk dícsérőleg említeni, — most sokszor bosszankodnunk kell, midőn látjuk, mennyire nem találja magát a reá tukmált idegen szerepkörben, — s sajnálkozunk kell rajta, ha mindinkább tapasztaljuk, mennyire halad e tehetséges fiatal színészünk rákmódjára visszafelé.

E megrovás pedig — ha ugyan annak nevezhető — közvetlenül az igazgatóságot, illetőleg rendezőseget terheli leginkább, de terheli egyszersmind Krasznait is, mert őt a szerepeknek reá nézve visszás megismerése, s az ebből eredő elkeseredés, még nem jogosítja a közönség rovására elrontani azt, mit, ha kiemelni nem is áll tehetségében, de minek megmentésére mégis iparkodnia kellene.

Szándékosan említém meg ez ifju színész nevét, mert határozott színi tehetséget ismerem fel benne, s mert meg vagyok győződve, hogy őszinte kebelből eredt eme megjegyzéseimért valamint neheztelni nem, úgy igyekezni fog, jeles s szorgalmas játékaival eloszlatni megrovásaimat.

Ha a gyakori szerep nemtudástól eltekinünk, jelen évi drámai szintársulatunkkal, — néhány kivételt ide nem számítva, — meg lehetünk elégedve; sok jeles tehetséget látunk e társulat személyzete között, s az igazgatóság is elkövet mindent, hogy estéinket kellemessé tegye, ellenben a rendezőség, melyre állítólag a szerepek kiosztása bízva van, — nem kutatom mily czélből — épen meg nem felel hivatalának, mert mint már fennebb említém, a szerepek nagy ritkán vannak oly kezekben, melyek azokat megilletnék, s ez egyik főoka, hogy az előadások rendszerint veszítvén kerededségökből, vontatottakká, élvezhetlenekké lesznek.

Mint tapintatlanságot, azt sem hagyhatom érintetlenül, mikép a jobb új darabok első előadásuk után — állítólag közkövára — alig néhány nap multával ismét színre kerülnek; nem lehetné-e azok másodszeri színrehozatalával napok helyett néhány hetet várakozni? — Figyeje el az igazgatóság, a közönség jobban szeretné ezt, s az igazgatóság anyagi érdeke is ezt kívánja.

Én nem tudom, vajjon a színházi választmány fentartotta-e magának, s mily mértékben a jogot, a szintársulat vagy helyesebben az igazgatóságot fennebbi mulasztások, s a czél hátrányára eszközölt tettekért megrovhatni, — illetőleg e részbeni nézeteinek érvényre emelésével az elkövetett hibákat helyreállíthatni, s ha igen — történtek-e részéről s milyen intézkedések?

Tények az ellenkezőt bizonyítják, mert most épen úgy mint a színidény kezdetével, ugyanazon hibák követtetnek el, s így azt kell hinnem, hogy e részben eddigelé mi sem történt, vagy hogy a választmány intézkedéseinek érvényre emelését teljes erőlyel nem sürgette.

Nem akarom kutatni az okot, mely a választmányt az ez ügybeni eljárástól visszatarotta, ehhez jogom nincs, — de nem hallgathattam el eme észrevételeimet, — melyek elmondására a kitűzött nemes czél iránti elismeretemet, s érdekeltségem ösztönözt.

(Vége következik).

Észrevételek a gazdaszat terén.

III.

Baromtenyésztés.

Ezen tételnek igen tágas értelme van... azért menjünk rendben...

a) nézzük a szarvasmarhatenyésztést — hogyan megyen nálunk: és mikép eszközlik azt mások, természetesen, hogy aztán rentrozza magát; — nálunk rendszerint a mint megellette a tehén a borjút, párnap csak is ennek tartják fön az ugynevezett borjastejet, — 8—100 nap mulva ha t. i. a kisborjút egyik vagy másik gyermeknek igérték oda nevelni, illetőleg pedig megakarják tartani: két cselesen szoptatják s már három hónapos korában elválasztják, ... s ez ... nem csak a szegény népnél történik, hol szorúlva vannak azon kevés tejre, melyet ellophatnak a borjutól; de hiszen a szegény nép többnyire a zsidónak szokta adni a borjút; tehát nem vall kárt — és okszerítlenül sem gazdálkodik, midőn így tesz; de igen! ki azt megakarja tartani, mert sem erős jármas marhát, sem pedig erős nemző és jól tejelő tehenet nem kap, — ezt másképp teszik Tirol, Sveicz — különösen azon részeiben, hol a baromtenyésztés a kereset tekintélyes ágát képezi, — mint ezt egy sveiczi jelenleg Krajnában szolgáló öreg majeros előadása után irandom le — nevezetesen: ha a tehén istálló — miből nálunk 100 közül alig lesz két példa — és derék, tartásra való borjút ellett, hagyják a borjút annyit szopni, mennyire szüksége van, és addig: míg csak nem látszik rajta, hogy tökéletesen kifejtett, ez pedig tart 6—8 hónapig ... s csak is akkor logják aztán nem valami luczerna vagy egyéb zöldsgféltre; hanem egy pár napig sós vizet korpa, árpa, vagy zabdarára; itatják pedig langyos sós vízzel; mit a kis állat mohón vesz, s majdnem bögs nélkül feledi az anyatejét, ... midőn ezt megszokta, vegyitenek az áztatott árpa vagy zabdara közé a tavaszról maradt sarjuból, vagy ha az nincs, fonyasztott fűből, min megtanul a borju erősebben zabálódni úgy, hogy aztán téiben a keményebb takarmány igen jól izlik neki s egészséges marad; mivel a beleiben az anyatejből képződött gilisztaféle férgek a sós vízzel áztatott korpa vagy dara által elhajatván s ha zöldsgfélek által gyomra nem rontatott el: mi sem zavarja fejlődését, csak természetesen arra is kell figyelni, hogy külsőleg is tisztán tartassék t. i. nyárban fröszítés, téiben pedig vakarás és kefések által — ez allván ha az anya legelőre jár is; — de ha a tehén havason vagy pusztán van borjastul, akkor természetesen, hogy a borjúnak marad a tej; de nem is volna másképen jól; mert a havas vagy pusztai legelője igen sovány táptartalmu egy cseceről elszakított borju számára úgy, hogy mulatlanul szükséges a borjút egy éven tul is az anyacsecsére bocsajtani, ha erős marhát akarunk belőle nevelni ... elérvén pedig a borju az egy évet: legelőre lehet csapni; de az anya maga is ehajgja...

b) a sertésenyésztést illetőleg: legelőbb a fajt kell megválasztani, ... most az ugynevezett angol vagy amerikai faj divik, még Serbia és Oláhországban is, honét igen sok bizott sertést szoktak Francia- s Angolországba szállítani, és mint az eredmény mutatja: szerencsésen választott, ki e fajt tenyészté; mivel 3—4 hónapos korában hizlalásra fogván — kivéve a tenyészmalacokat, egy éves korukban a mázsát is meghaladják ... mind hizékonyaság: mind szaporításra pedig a szalontai, mangó, borz (lengyel) fajt folalmulják ... de a legfőbb mire különösen figyelni kell az, hogy száraz-méleg vacokban hálássanak.

c) a lótenyésztést csak egy pár évtized mulva lehetend hazánkban okszerűleg üzni, midőn a főurak adott

szép példája és ösztönzése felrzza a földnépét is eddigi hanyagsága szundikálásából; addig pedig „i b a n t q u a p o t e r a n t.”

d) a juhtenyésztést egész utamban legfőképpen két három akolban láttam; de az is mind merino-juh volt, a mi igen költséges és legtöbbször bele szokott nyerni a tenyésztő, ha más gazdagon fizető gazdasági ág ezt ki nem segíti. . . a mi illeti az itt Olaszországban divatozó juhajt, ez nem ér többet a kecskénél; mivel se jó gyapja, se jó teje, — sőt husa is csak buzsenyicának való, s ha valaki ezt tenyésztetni akarná — akkor legelőbb is aránylagos számú örményre kellene szert tennie, hogy megvegyék a sok füstölt húst. . . nálunk legfőbb a Marmarosban tenyésztetni szokott egyszerű birka. . .

IGNATOVICH SÁNDOR.

A szlávok általános jellemvonása.

(Folytatás.)

Ha már láttuk, minő elemeket fejlesztett ki magából a szláv vallás, könnyű egész társadalmi alkotmányukról fogalmat szerezni. Valóban, még társas intézményeik is sajátosak voltak, nem volt az hasonló sem a kelta klausokhoz, sem a széles kiterjedésű keleti monarchiákhoz, annál inkább az ind kast-alkotmányi, legkevésbé pedig a nyugoti királyságokhoz. Önmagától értetődik, hogyan nevezzük ezen egészen különös socialis létet. Csirája s központja ennek, nem mint a görögök s rómaiaknál a város, nem az uralkodó székhelye, a palota, végre nem a templom, hanem a falu volt. A község, a falu, a tanya, ez a szlávok közt a társadalmi köteléknek anyaga; itt látunk mi egyenlően földművelésből telepet és községet alakulni. Ismeretes a történelemből, hogy a szlávok első telepítvényeiket oly vidékeken tették le, melyek földművelésre voltak alkalmasak; folyók partján, völgyekben, erdők közt, de soha sem hegyeken. Csak a 12-ik században kezdték meg a németek példájára, magaslatocon is a földművelést. Ez koránsem volt valamely fegyveres erő által elfoglalt új föld, hanem csak a népség egy részének csendes átköltözése azon vidék felé, melynek a munkás kéze volt szüksége. Ekként terjeszkedett a nép ki köröskörül a a termő földön, s foglalt el használható sivatagokat. Em-

lítésre méltó a telepek belső szerkezete, sok hasonlóságot találunk bennök az eredeti görög s latin népek alkotmányával. Balanche-nak mélyen átgondolt munkája, melyet a római régiségekről írt, sok világot vet a szláv régiségekre; talán egykor az északi régiségekkel kölcsönös megismerkedés a déli emlékek világosabb ismeretéhez fog vezetni. Itt történelmi anyag híjával csak az élő hagyomány vagy a népdal vehet némi világot a homályos helyekre. Ugy látszik, hogy az új telepítvények mindig először az öregek tanácsában határoztattak meg, és sohasem történt gazdasági vagy adminisztratív nézetből. Ha a telep helye az öregek által kiszemeltetett volt, egy pár ökröt fogtak az eke elé, melynek egyike fehér, másika fekete volt okvetlen, s körülszántották a falu határát, mely körülszántás a szlávoknál a sagonnak hivatott. A sagon a telep törvényes területét jelölte; ezenkívül minden idegen vagy csudzo volt. Mindenik szabad és független falu szvoboda vagy szloboda (szabadság) nevet viselt, s meg voltak nekik a magok bizonyos megszokott helyeik, mint a régi görög s latin coloniáknak. Ily helyekhez tartoztak a megszentelt erdők, hol vallásos szertartások, nyilvános összejövetelek tartattak, és törvényt láttak volt. Ezen erdőknek hitták, innen a roki, rocski kifejezések használata maig sok szláv népnél a törvénytudományi műnyelvben. Ha ellenséges megtámadás fenyegette őket, a szent berek fájáról levágott vesszőket (wiccie) küldtek a szomszéd telepekre jelül, hogy őket közös védelemre szólítsák föl; oly szokás, mely a lengyel intézményekben világosan megőriztetett maig. Az urocsisko (szent berek) mellett, melynek nyomát mindenütt látni még, hol csak ő szláv falu áll vagy állt, található még egy más hely is, az u. n. horodisce. Ez némileg a telepek capituliumának tekinthető. Ezen erődített kerítésben találtak oltalmat, s gyűltek össze a megtámadás elhárítására. Egy harmadik hely a rómaiak palatinus hegyének felett meg; itt áldoztak, ide küldték később a vétkeseket halálra; s égették el hulláikat honnan e hely is sglisere (égető helyek) nevet nyert.

(Folytatása következik.)

Gazdálkodjunk.

II.

(Vége.)

Nem tudom — mondá a vén ukrániai értelm-e önt? — mivé válnék az állam, melyben a hasznos, mint a kézművesség, művészet, kereskedés megszűnne legfontosabb lenni?

Azon állam — felelé a svajczi — új Róma, új görögország lenne, a hazaszeretete, az erény kedvelése, és a létezés feletti vidám érzet volna akkor a legfontosabb. — A népek hasznos foglalkozásai ne szűnjenek meg, de soha se legyenek azok a népek előtt a legfontosabbak, — hol a hasznos és a népek előtt a legfontosabbak, mint most a jelenkorban — ott a népek elvesztik azt, a mi legnemesebb, és szegényebbé lesznek, mint azelőtt voltak. Mert midőn örökké csak a közönséges életszükségek megszerzésére fogyasztják erejüket, a szükségüket, a helyett, hogy kevesbittenék, folyvást nevelik — csak az a gazdag, a ki többet bir, mint a mennyire szüksége van, — és az a jobbik, a kinek kevesebbre van szüksége, mint a mennyivel bir. — Azért azon népek, melyeknek kevesebb szükségük van, és kevéssel megelégednek, a nemesebb megismerésére s élvezetére magokat képesebbek tehetik, mert erre idejük marad. — Az ő szabad hajdan korban, midőn még a halandók szükségéi igen egyszerűek valának, az emberek közelebb állottak az istenséghez, és többet tudtak az isteni dolgokról, mint a szakácmesterség titkairól, vagy a ruha új kelméi, s alakjairól, melyekben mi őket felülmúljuk. Hogy mennyire hátra vagyunk még az Istentől, mutatja azon körülmény, hogy csak legközelebb lön megengedve, hogy a színész csontjai nem hanyatnak ki a kutyáknak Molière hazájában; szabad őket a temetőbe temetni, s értök imádkozni, s daczára a 30 éves háborúnak, melynek eredménye a lelkiismereti szabadság lett, még most is kiirtandónak kiáltják a szabad lelkiismeretet, másképp gondolkodó emberiséget; — és ez a felebaráti szeretet isteni hirdetőjének 1865-ik évében történt. Valóban bámulatos haladás a keresztlény erényekben!

Ez utóbbit magam is megengedem — mondá az ezredes — de az előbbent tagadom. — Ön talán visszaküldene bennünket a félméztelen hajdanokba, midőn az emberek nyers bőrből öltöztek, s nyers gyökereket evének?

Ezt nem tenném, de visszavezném az emberiséget az igazhoz, és természeteshez — viszonzá az orvos

TÁRGA

~*~*~

Emlékkönyvbe.

Az élet vad csalán
És tövis volt nékem
Mely megmarta mindig
Ifju reményem.

Az élet rózsafa
És virág volt néked,
Melynek illatával
Szűm életre ébredt.

Azért ha csalánt látsz,
Gondolj reám, kérlek,
Én lilium! rózsá!
Nem feledlek téged.

BOLGÁR KÁLMÁN.

A kassai nagy napok.

Történelmi beszély

P. Szathmáry Károlytól.

(Folytatás.)

III.

Jutalom és büntetés.

Még Bocskai ezen betegsége alatt megindult Kátai, hogy gaztervének koronáját feltegye.

Váradra ment, s első gondja volt Margiték házat felkeresni.

Az olvasó észrevehette, hogy ő volt az, ki Bocskai újjáról annak eszméletlen állapotában Margit gyűrűjét lelopta, s visszaküldvén azt a leánynak, Bocskai ereklényének kézhöz jutását eszközölte.

E szerint nem fogunk csodálkozni, ha az agg Varkocs házában most már igen szomorú családot talál, mely önmagát emészti s mely, épen mert nem szólhat róla, annál többet eped és mereng a múltakon.

Az öreg úr életkedvét eddig leánya boldogsága vidám kedve tartá fenn; ennek eltűntével összeroskad a katonás természet s hamvadni, csaknem kihalni készültek az egykor villogó szemek.

Margit nem tartozott azon üvegázi növények közé, melyeket az első hidegebb szél azonnal elhervaszt; már csak atyja kedvét is vidámságot mutatna néha; hát még a magyar hölgyeknél többnyire közös büszkeség, — mely e gondolatban lel alapot, Ha ő elfeledett engem, miért ne felejtethém én el őt?

E kevély kérdés feltevése daczára tanútlan órákban be kellett vallania, hogy szíven kemény, talán soha be nem forható seb ejtetett; annak hűségében csalódván, kit szerelme és képzetele — mert hisz ennek van itt legnagyobb szerepe — mindenek fölé, eszményképeül helyezett, — elvesztette hitét az összes emberiségben. A rózsaszin kód, melyet az első szerelem alkotott, szétfoszlott láthatáráról s képzetele a másik tulajdomban vágott: csak hallottakat és nyomorultakat látott a letartott vidéken.

Ily lélekállapotban találta őt a reménylő Kátai.

Ezt nem lehetett kiszámítani; ennek titka azon különbségben rejlett, mely Margitot e köznapi lényektől elválasztá.

— Megigérttem Margit, — mondá az első tanútlan perczen, hogy midőn barátai elbagyják, én itt leszek; reám számíthat: e perc bekövetkezett, s én jelen vagyok.

— Köszönöm kegyelmednek baráti részvétét — mond közönnnyel a leány.

Lássa, lássa Margit, nem megjósoltam-e, hogy a hamar fellobbant tűz, hamar ellobban? . . . Emlékszik e hasonlatunkra a pezsgő borról, melynek igazságát akkor oly erősen tagadta?

— Egy példa nem határoz — mond nagy lelki erővel a leány, — nem volt jó helyről, vagy nem volt jó esztendőbeli termés.

Már ez helyesen van mondva, ez az én hitem is. Lehet-e már most reménye az igazinak?

— Kérem kegyelmedet, ne beszéljünk e tárgyról. Én nagyon különösnek találom, hogy mindjárt az első félreértést, mely két rokon szív között támad, a hü barát igyekezzék felhasználni.

— Félreértés? Úgy Margit még nem tud mindent. István két hét múlva tartja menyegzőjét Hagymási Margittal.

— Kegyelmed mesét beszél — mondja a szegény leány elhalványodva. Én azt hittem kegyelmed kibékeltetésünkre jön, s ime elszakítani törekszik.

— Ismeri kegyed Bocskai irását? Hogyne? Margit elpirulva, igenlőleg intett.

— Ime olvassa a sajátkezűleg aláírt meghívókat.

Margit szeméi a lapra tapadtak; székébe rogyott s fejét kezébe süllyesztve, görcsös fuldoklással mondá:

— Igaz; igaz!

Pár perczig átadta magát néma, de annál mélyebb bánatának; aztán eszébe jutott, hogy e bánatnak tanuja van, ki talán diadalt fog szerezni elbeszélésével a hűtelenek.

Büszkesége újra felkelt s felkelt egyúttal haragja is ez ember iránt, ki barátja vétke által akar boldogulni; kit boldogítani látszik az ő szerencsétlensége, ki az ő szíve halálára építi reményvárait s ki végre is, talán eszköze volt elcsapásnak; ha nem, legalább siető postája és örvendő hirmondója.

— Mit akar kegyelmed tovább velem? kérdi indultól remegő hangon.

— Mit akarok Margit? Mit akarok? — kérdi Kátai a töle telhető gyöngédséggel. — Behegesztené a vett sebet s egy új és szent érzelem minden melegségével, igyekezni azon, hogy Margit e csapást elfeledje.

S azt hiszi kegyelmed, hogy midőn csalódtam abban, kit képzetele mmindenki felé helyezett, bízni fogok egy másodikban, ki szivemben még rokonszenvet sem költetett? Nem Kátai. Az én szivemnek érzem, csak egyszer lehetett szeretni s egyszer csalódnai. Többre nem vagyok képes. Kérem kegyelmedet, tisztelje e bánatot s jelenléte által ne tépje szét keblemet, melynek életre van szüksége, hogy egy másodiknak egy tisztos ősz atyának életét megmentse. — Az égre kérem távozzék, távozzék!

Kátai csakhamar belátta, hogy rosszul számított; de már késő volt a hibát helyre útni. Ő Margitot azon köznapi hölgyek közé sorozta, kik elhagyatásuk szegényét, büszkeségből, talán daczból egy közönyös viszony kétes jövőjébe temetik.

Csalódott. Nem volt más, mint kalapját venni és csatavesztve távozni. —

(Folytatása következik.)

-- visszavezetném a nélkülözhetők megvetésére, és a nélkülözhetetlenek t. i. az istenek ujonnan megkedveltetésére. — Mióta az emberiség ettől t. i. az istenitől, vagy mi mindegy: a természettől eltért, minden mesterkeltté vált.

Hah! — kiáltott fel az ezredes — az ön nézetei nem valószínű iskolai ábrándok!

A svajci mosolygott és folytatá — valóban uram, a régi kor jobbléte már csak a hajdankor munkáiban él, és ezek csak az iskolában őriztetnek. De az iskolából fog a jobb ismét a világra visszatérni, hol egykor létezett.

Ezzel fűtött a conducteur, a mozdony prúszkól, mintha valami kellemetlen érintené tüzes orrát — a kocsi megáll, s Tokajt kiált a kocsi megnyitó felügyelő — társaim kiszállottak, s ott maradtak, magam pedig Kassáig vontatva, dohányfüst mellett gondolkodtam a hallott érdekes párbeszédre, s meggyőződtem, hogy vasuton halad a polgárosodás; az eszmék szárnyalnak a levegőben észrevétlenül, s ennek rövid tanúsága, hogy ne aludjunk, hanem gazdálkodjunk az idővel!

HOLDASI.

Sárosból.

Eperjes 1865-ik január 20-án.

Tisztelt szerkesztő ur! Tudni való nevezetesebb esemény nálunk vajmi gyéren jő elő, s még akkor sem jut a város falain kívül széles körű közönség tudomására, ha nem akad toll, mely az egyes — sporadicus — eseményeket feljegyezne és lapjainkba küldné. Eperjesen a múlt hét nevezetes volt — ünnepélyt ült, örült, gyülekezett, és e három hírről ne értesüljön a „Felvidék“?

Ezen lap egyik számában, jó eleve már bejelentetett, miszerint Eperjesen január 15-én az evang. egyházi új oltárnak föltiszt. superintendens Mádya Károly felavatására, vagyis felszentelésére; január 17-én pedig az eperjesi takarékpénztár rendkívüli közgyűlése lesz. Ezekhez járultak közönségünk nagy öröme, s utólagos meglepődésére, két este 14-én és 15-én műkedvelői színi előadások.

Föltisztelt Mádya K. ez alkalommal nem hivatalos ünnepélyességgel ugyan, de mégsem magában, mert a miskolczi evang. egyház felügyelője Furman Ján. ur kíséretében január 14-én Bökibe (Habsán) érkezvén, ott a házi ur T. Ujházy Alb. szíves fogadásában részesült, hol már az eperjesi ev. egyház küldöttsége is várta, s egy felséges villásreggeli bevétele után ebédre Eperjesre robogtak. Itt az ev. egyházak presbyteriuma, Kubinyi Alb. a magyar német egyház buzgó felügyelője háznál, a szerencsésen megérkezett főpásztornak tisztelkedvén őt melegen üdvözlé. Superintendensünk, az ép tisztelt egyházi felügyelő ur, s lelkes családjának nem először szívesen látott vendége, ott néhány tisztelője körében ebédelt, s csakhamar hivatalosan elő foglalta. — Az alatt este lett, s az új szép oltár építésének ezerekre rugott költségeinek fedezése — tehát kegyes cözúra — az a kedves „blanda Thalia“ is járult, azaz hogy szeretetreméltó műkedvelők ez este két rövid színdarabot: „A fiatal keresztanya“, és „Ha te úgy, én is úgy“, a városi nagy táncsteremben ideiglenesenit színpadon, jócskán megtelt háznál, s a közönség nagy tetszésére sikerülten előadtak, — s ezzel a napi teendőnek vége is szakadhatott volna, de hát minthogy néhány talpraesett tánczkedvelő ifjú rögtön felkereskedett, s az első padokat hirtelen eltávolítván, neki kerekedett jó kedvvel a csárdást járnai kezdé, miután már más titkon szövetkezettek, a cigányoknak a karzatán a „húzd rá“ parancsszót kiadták, s mivel akad mindég jó lélek, kit tánczra bírni nem nehéz, ki tehet hát róla, hogy éjfélig táncz is volt véletlenül!

Vasárnap január 15-én reggeli 10 órakor kezdődött az egyházi szép ünnepély. A templom tömve volt, ámbar az ide tartozó tótajku főkegyházak számára az isteni tisztelgetést reggeli 8-tól 9 1/2-ig a superintendens által már tartva volt, mégis annyian sereglettek, hogy őket a templom falai be sem fogadhaták. A karénekek igen jól sikerültek. Kivált kitűnőn volt hangzóttva e szép karénekeknek:

Nagy isten! szívünk hálatelt érzelmivel
Keresünk benned megnyugvást,
Egybegyűlünk dicsőség hajlékába,
Hogy imádjunk;
Nálad, csak nálad vagyon tdv!
Segedelmünk és oltalmunk,
Maradj mi velünk;
Egyedül te beléd helyezve bizodalunk!
Oh, áld meg népedet,
S küld el reánk,
Kérünk atyánk,
Vigasztaló szent lelked!

Erre a főpásztornak oltár előtti felavató, lélekemelő szép magyar szent beszéde a vallásos buzgóság ezen művének szerencsés befejeztetését dicsőíté, minden hallgató szívét áhitattal megmozgatta. — Mit mondjak magáról az új oltárról? Ez mesterét mint remek mű méltán dicséri; derék hazánkfia Marsalko J. és társa, pesti képfaragó nem első sikerült művei között tartozik, s a szabatos alak, az arány, az izlés mind jól összhangzó, úgy hogy azt megnézni érdemes.

Mintegy 60 terítékű közebed közben szebbnél szebb alkalmi felköszöntések hangzóttak, s a szeretetet, testvériséget, s minden jót, tehát a jó kedvet is éltették. Este újra műkedvelői előadás — de mint az egyházi ünnepélyt rendező egyház maga is magyar-német

ajku, úgy az első színi előadás tegnap magyar lévén, a mait német váltotta fel. Az előadás, jól volt megválasztva a darab: „Störefried“ — „A békerontó“ — egészen megtelt háznál igen jól adatott.

Már vasárnap estére tánczra készült az ifjuság, s a színi előadás után azonnal hozzá is látott, s reggelig volt mulatság — melyet a superintendens is rövid ideig jelenlétével megtisztelt. Másnap délelőtt megköszönte az egyház főpásztora szíves fáradságát, ki is elbucszván, visszatért.

Tovább időztem ezek leírásánál, mint szándékoztam, s mégsem bírtam e ritka ünnepély há vázlatát adni — bocsánat! et voluisse sat est! — Meg kell még említenem, hogy a január 14-iki és 15-iki műkedvelői előadások tiszta jövedelme 500 frt. o. é. az egyháznak átadatott, s házával fogadtatt.

Ujdonságok.

* A mai jogász-szegélyző-egyleti bál, mint halljuk — igen fényes lesz; bár csak a jövedelemről is azt mondhatók.

— A S.-a.-ujhelyi, illetőleg Zempléni első magyar zenetársulat, mely Mátyi Lajos vezérlete mellett a mai bálban fogja magát bemutatni a kassai közönségnek, hir szerint, elhagyja Zempléni, s Kassára szándékozik áttenni főhadiszállását. — Lajos vigyázz! Kedved hogy ne kövesse gyász!

* Szabó Pepi szombaton f. hó 28-án fog föllépni Fortunio dalában. Szívesen üdvözlödjük!

— Eperjesen az evang. egyház javára rendezett két műkedvelői előadás 500 forintot jövedelmezett. Szép dolog!

† Az ungh-szerednyei borászati társulat f. hó 18-án tartott választmányi ülésében a pincekezelési rend fölött határozván, a borok árai következőleg lőnek megállapítva. Egy hordó tisztán lezuhott szerednyei bor 1862-ik évről: 40 forint, 1863-ról 45, s ugyancsak 1863-iki rizling bor 70 frt.

— Szepsiből írja r. levelezőnk, hogy a cserháti-vidéki kölcsönkönyvtár igen rossz lábon áll, s a magyar lapok közül is alig lézeng ott néhány példány — pedig Szepsiből több is kitélnék!

* Tausig Károly, a nagyhirű zongoraművész folyó hó 24-én tartja első hangversenyét a kassai színházban. — A hatás, melyet a hallgatókra gyakorolt, leirhatlan; minthogy azonban hangversenyéről egy külön cikkben bővebben fogunk emlékezni, ezuttal csak is azért emlíjük meg, hogy azon ritka élvezetre, melyet Tausig hangversenyei nyújtanak, a nagy közönséget még idején figyelmeztessük.

* Unghvárról azt írják nekünk, hogy ott f. hó 21-én éjjel 11 óra tájban egymás után vagy hat-szor villámolt.

— Mai számunk mellett küldjük szét Gleviczky Sándor kereskedésének mag- és növény-lajstromát a kerti mezőgazdasági-, fű-, fa-, s virágmagokról és mindennemű növényekről. Ajánljuk a kertészek és gazdák figyelmébe.

— Eperjesről írják nekünk: Takarékpénztárunk 20 év óta áll fenn, — most alapszabályait átdolgozta, hogy a nagyméltóságú magyar királyi helytartó tanácsa rendelvényéhez képest azokat megállapítás végett felterjeszsze. Ezen alapszabály átdöntési munkálattal a m. é. rendes közgyűlés a maga kebeléből egy 12 tagból álló választmányt megbízván, ez a befejezett munkálattal az igazgató választmány megbízására, s megállapítása után az e végre a mai napra összehívott takarékpénztári rendkívüli közgyűlés elé terjeszté. Az intézet elnöke tekintetes Szinyey Merse Felix ur a tanácskozást megszokott elnöki, kitűnő tapintattal, s ügyességgel vezetvén, a hosszú, mert ivekre terjedő, s 105 §-t magában foglaló munkálattal felolvasatását, s megvitatását, és az intézet részéről megállapítását szerencsésen keresztül vitte. Ezt megelőzőleg azonban a közgyűlés figyelmét még három tárgy vette igénybe: Ugyanis B. J. lelkes részvénytárs, Árvamegye lakosságának ez idej sanyaru éhséggel küzdő sorsára való tekintettel, azon nyomonrak, intézetünk részéről történhető némi kegyes enyhítését indítványozván, a takarékpénztári igazgatóság megbízott, miszerint e testvérmegye lakossága nyomorának némi enyhítésére mint gyenge erőnkől telik, 200 frt. o. é. haladóktalanul átteni szerénykedjék, mi azon megye első alispáni hivatalához póstán rögtön át is küldetett, mert a rendes hivatalos uti hosszú, — s az éhség nagy kin, melynek várnai fáj! — a pesti kir. egyet. orvosnövédeket segélyző egyletnek 25 frt. átküldetett — úgy szintén az evang. új oltár költségei fedezéséhez intézetünk szintén 25 frttal járult, — végre bejelentetett, hogy a helybeli közkórháznak, a rendes évi adományon kívül, az ujévi 100 frt. kiszolgáltattott. — Lesz még irni való Eperjesről — csak volna ki érdeklél olvassa — s lenne ki irni rá ér! — Bálok készülnek, így a jótékony egylet a maga ápolljai, árvái javára — mások a tánczterem felszítésére — ki erre, ki arra, hogy elmondhassák: nem mulatunk, nem tánczolunk a világba czéltalanul, de e vagy ama világ célra? Evang. ker. collegiumunknak jogi akadémiáján százan felül van a derék joghallgatók száma, de hát most a szigorú téli felvévi vizsgákkal elfoglalva, egyelőre úgy látszik, nem igen gondolnak bálra — most a komoly jogtudomány méltóságos, palotás tánczát járják, míg majd tán a csárdásra is kerül a sor? Hisz nekik sem lesz nehéz, mulatsági ürügyül jótékony czélt — ha ezt már úgy kívánja a kor szokása — czéglük kitenni.

† Következő gyászjelentés küldetett be szerkesztőségünkhez: Nátafalussy, született Czéhmester Mária, a maga, s Gyula, Géza, Kornél, Irma, s Bertalan gyermekei nevében mélyen szomorodott szívvel jelenti felejtethlen férje, illetőleg forrón szeretett édes atyjuk Nátafalvi Nátafalusy Ferencnek, a ft. prémontréi rend uradalmi ügyvédének, élete 52-ik, s boldog házasságának 24-ik évében, 1865-ik év január hó 17-ik napján reggeli 5 órakor, keresztényi türelemmel viselt hosszas szenvedés után, vízkórban történt csöndes elhunylát. Az urban boldogultnak földi maradványai f. év január 17-én reggeli 9 órakor fognak a leleszi temetőben a szokott szertartással örök nyugalomra tétetni. Lelki üdvéért az engesztelő szent mise áldozat f. hó 18-án fog a leleszi plebániái templomban megtartatni. Benne a haza tevékeny polgárát, családja egyetlen támaszát, az ügyvédi kar tisztakéblü tagját veszíté el. Áldás poraira! Lelesz, január 15-én 1865.

Vegyes hírek.

— Aradon Fűredy Mihály fog vendégszerépelni. — Aradon — mint az „Arad“-ban olvassuk, a színiügy előmozdítása végett egy társaság alakult. E társaság mult deczember 26-iki gyűlésében egy bizottság nevezett ki, megbízván ezt, az ügy körüli teendőket. E bizottság b. Bónhidy Albert elnöke alatt következő intézkedéseket tőn: Megköté a színháztulajdonosokkal a színházberleti szerződést 3 évre. A társaság a tulajdonosoknak évenként 1200 frtot fizet a színházért, azonfölül, miután az általuk eddig birt alsó páholyt is átengedék, ezért külön 300 frtot, tehát fizet összesen egy évre 1500 frtot. A szerződés a bizottsági ülésben azonnal alá is iratott. A színházi pályázati hirdetés kihirdetett rendeltetett, mi meg is történt. Megállapítá azon föltételeket, melyek alatt a színház az színiigazgatóknak kiadja; e föltételek egyrészt könnyebítést nyújtanak a színiigazgatóknak, pld. ezeknek jövőben bérletdíj fejében minden előadás után csak 10 forintot kell fizetniök, másrészt a közönséget is lehetőleg megövják némely színiigazgatóknak a közönséget netán zaklató visszaélései ellen. Végre a bizottság a városi hatósághoz egy folyamodást intézett, kérvén őt, hogy jövőre semmi szintársulatnak e városban játszhatásra a színiügyi bizottság hozzájárulása nélkül ne adjon. — A színiügyi társaság még most csak korlátozott hatáskörben működhetik; azonban már ez által is minden lehetőleg legnagyobb buzgalommal megtesz az itteni színiügy emelésére nézve; továbbá alkalmalag kiterjeszti munkálkodását arra nézve is, miként lehetne legczélsezerbben városunkban egy állandó színházat létrehozni. A pályázat szerint az aradi színház egy jól szervezett magyar ajku dráma-, népszínmű- és operett-társulat igazgatóságának adatik ki. — Tehát Aradon is a drámát akarják biztosítani, s az operát kiküszöbölni. Helyesen!

— A pesti állatkertre eddigelé 70,000 frt. van aláírva.

— Fehér róka. Scharnitzban (Szilézia) egy majdnem egészen fehér rókát lőttek. Csupán a feje és lába kissé vörös; fején hófehér csillag van.

— Bartakovics egri érsek 50 éves jubilaumára a káptalan nagy előkészületeket tesz. Ermekek készül veretni, s egy diszalbumot ad ki, melyben a derék főpap pályája és érdemei lesznek feljegyezve.

— A híres debreczeni vásárok fénykora is lejárt. A legutóbbi vásár mint a „Hortobágy“ írja oly csöndesen mult el, hogy alig volt észrevehető. A külső vásár utczaí zajtalanok s tolongás nélküliek valának s az e vásárra lefáradt pesti és bécsi kereskedők, bugyogózsebbe dugott kezeikkel orahosszat állhatlak ajtóik küszöbén és elmélkedhettek a rég elmúlt időkről, midőn a debreczeni külső-vásár fénykorában volt s egymást érték a vásárlók. Hja az akkor volt, midőn Bihar Szabolcs s a szomszédos megyék birtokosai mind 4—5 lovas diszes fogatokkal száguldozák be utcáinkat s abból mit „pénz“-nek neveznek, jutott egyre-másra bőven és maradt is: szóval a kecske is jóllakott s a káposzta is megmaradt. Mindez most máskép van. A vidám arczu vidéki urak, kik gyakran saját zenebandájuk által kísérteték be magukat a debreczeni vásárra, ugyszólván nyom nélkül eltűntek, jövén más idők, más emberek. Még pár év s az egykor oly híres debreczeni vásároknak csak szomorú emléke marad fön, az elhagyott, bomlásnak indult s dűledéző sátrak százaiban.

— Herman a híres állatszeliidítő élet veszély közt forgott a fővárosban. Mutatványai közben nevezetesen az egyik oroszlan melyre rá lőnek, neki bősült, s a híres állatszeliidítő jobb kezén a mutató ujját kétfelé harapta. Ezt látva a kivállók, több puskalövésel elriaszták a vadat, s Hermannnak sikerült a vas kalickából minden nagyobb baj nélkül kiugrania. Azonban így is nyolcz sebből vérzett, s az erős embert ajultán vitték el a hely színéről. E baleset okául azt említik, hogy Herman más korbáccsal jelent meg vadjai között, mint a melyikkel rendesen szokott.

Színház.

—r- Szombaton folyó hó 21-én Rónainé jutalmul adatott: A „Kártyavetőnő“ dráma 5 felvonásban. A jutalmazott jeles színésznőt több perczekig tartó s szünni nem akaró zajos tapsokkal fogadták a roppant nagy számu közönség, s több diszes koszorúval s virágbokréttával tiszteltetett meg, sőt magán úton czéni ajándékot is nyújtottak át a kedvencz művésznőnek tisztelői. — Az előadás sikerültnek mondható, a darab

azonban hosszadalmas volt a. att unalmassá vált volna, ha Philippoviczné (Gémea), s Rónainé (Paula) szerepüket oly kitünően nem adják. Philippoviczné és Rónainé közt főképp ha együtt játszanak, az a feltűnő különbség van, hogy az első igen vastagon, az utóbbi pedig kissé halványan színezt. Erről azonban más alkalommal szólunk. — Rónay (Rutchioni) jó volt, valamint Krasznai is (Ottavio) s a többi közreműködők is jól tölték be helyeiket. — Erdélyiné

(Mártha) kinek játékáról még eddigelé nem igen szólhatunk — rövid szerepét helyesen adta, beszédje és hangja rokonszenves, kár hogy nyelve néha megbotlik. — A színház zsűfólásig megtelt.

— Vasárnap január 22-én: „Peleskei nótárius.” Jó előadás, nagy közönség.

— Hétfőn január 23-án: „A család öröme.” Vigjáték 3 f. Mátrai Mari (Cecilia) sok jelenetében helyén volt. Philippoviczné (Henriette), Ba-

loghiné (Barmont assz.) jól játszott. — Erdélyiné (Karolin) nem való arszlánnőnek. Erdélyi (Silly György) jó volt. — Krasznai (Hector) kissé túlságosan sokat nyegegett. Az előadás meglehetősen sikerült. Kis közönség.

— Kedden január 25-én: Tausig Károly hangversenye.

— Szendin Mátray Mari k a. föllepteul: „Házatértek”, dr. 4 szakaszban.

KÖZLEKEDÉS.

Vasuti menetrend 1864-dik évi december 1-jétől kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:

Kassa indulás	5 óra — p. reggel
Miskolcz	7 „ 52 „ „
Tokaj	9 „ 35 „ „
Nyiregyháza	10 „ 34 „ „
Debreczen	12 „ 12 „ délután
Püsp. Lad.	1 „ 45 „ délután
Szolnok	4 „ 44 „ „
Czepléd érkezés	5 „ 41 „ este
Pest	8 „ 37 „ „
Bécs	6 „ — „ reggel

II. Bécs és Pestről Kassa felé:

Bécs indulás	8 óra — p. este
Pest	6 „ 25 „ reggel
Czepléd	9 „ 27 „ „
Szolnok	10 „ 27 „ „
Püsp. Lad.	1 „ 26 „ délután
Debreczen	3 „ — „ „
Nyiregyháza	4 „ 28 „ „
Tokaj	5 „ 25 „ este
Miskolcz	7 „ 29 „ „
Kassa érkezés	10 „ 34 „ „

A közállomásokról indulás ideje a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Unghvárnak, M. Szigetre minden éjjel 12 óra 30 perczkor.

„ Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor.

„ Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor.

Eperjesről Kassára ugyanakkor.

Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.

Kassán: Spielman József.

Unghvári társaskocsi.

Unghvárról Kassára: minden vasárnap, kedden és csütörtökön reggeli 6 órakor.

Kassáról Unghvárra: hétfőn, szerdán és pénteken reggeli 6 órakor.

Unghvárról Munkácsra: minden vasárnap d. u. 1 órakor, kedden és szerdán reggeli 6 órakor, csütörtökön délutáni 1 órakor.

Munkácsról Unghvárra: minden hétfőn, kedden, szerdán és pénteken délutáni 1 órakor.

Ügynökség: Kassán: Spielman József. — Unghvárott: Pollák Fülöp. — Munkácson: Tóth Károly.

GAZDASÁG és ÜZLET.

Kassai piac, január 25-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönként	5	40	4	80
Kétszeres	—	—	—	—
Rozs	3	—	2	80
Tengeri	3	—	2	80
Ár, a	2	40	2	20
Zab	1	40	1	30
Kása	6	40	—	—
Szecs itezénként	—	16	—	—
Marhahus fontonként	—	15	—	—
Bornnyuhus	—	26	—	24
Sertéshus	—	19	—	18
Vaj itezénként	—	64	—	58
Zsir	—	40	—	—
Szalonna fontonként	—	44	—	40

Bécsi börze január 23-ról.

5% Metallique	72.25
Nemzeti kölcsön	80.35
Bankrésztvény	796. —
Hitelintézeti részvény	187.90
Londoni	114.75
Ezüst	114.25
Arany	5.43

Hivatalos értesítő.

Csöd-hirdetmény.

417. szám.
P. Kassa szab. kir. város törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint helybeli kereskedő Herschkovics H. ellen saját kérelme következtében a csöd elrendeltetvén, hitelezőinek összejövetelére f. 1865-ik évi március hó 27-ik, 28-ik és 29-ik napjai tűzetnek ki határidőül, ideiglenes tömegmondoknak Komjáthy Lőrincz h. ügyvéd, perügylőnek pedig Juhász Mihály h. ügyvéd neveztetvén ki.

Felszólítanak tehát mindazok, kik a fennebbi csödtömegekből bár mely jogszimmet valamit követelnek, hogy keresetüket szükséges okmányok- és bizonyítványokkal támogatva, a fent kitűzött határidőre annál bizonyosan adják be, mivel később beadott követeléseiknek többé hely nem fog adni.

Kelt Kassán 1865-ik évi január hó 21-én tartott város törvényszéki mint csödbíró-sági üléseből.

Hirdetmény.

205. sz.

P. Mindazok, kik a görbefogu szü (bost-richus curvidens) általi megrongálás következtében kiszáradt fenyőszájakat a város erdeiből vettek, felhivatnak, hogy a fikat azonnal faragassák meg, s a kárnak további megszüntetése végett a forgácsokat legfőlebb f. é. február hó végeig égessék meg; kinyilatkoztatván, hogy mindazon ilyenmü fa, mely március 1-én az illetőknél faragatlanul találtatni fog, elkoboztatik, s megégettetik.

Kassa város kapitányi hivatala 1864-ik évi január hó 20-án.

I. sz. Hirdetmény.

Abaujmege törvényszéke által ezennel közhírré tétetik, mikép Piller István, Piller József foglalást szenvedőnek elleni perben fennebb említett alperesnél bíróság lefoglalt, és összesen 17,504 frt. — kr. o. é. megbecsült Györgyi és Györke községben telekkönyvi Györgyi 1. 3. 8. 12. 13. 14., és györkei 91-ik számú ivben foglalt ingatlanaira részben zálogkiváltási joggal terhelt és a telekkönyvben álladékkára nézve megtekinthető birtokaira végrehajtási megtartandó bírói árverés megrendeltetvén, annak fogana-

tosítására f. é. február 17-ik napja mint első, és f. é. március 31-ik napjának mindenkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésen annak becsárán alól el nem fog adni, és hogy az árverési feltételek, valamint a telekkönyv és becs, azon ideig bár mikor a törvényszéki irodában megtekinthetők.

Kelt Kassán 1865-ik évi január 11-ik napján tartott megyei törvényszéki üléseből.

Kunsch Gábor,
m. alispán.

Ankündigung

I. Z.

G. B.

Die dem executen Josef Piller zugehörigen, im Abaujvárer Comitate Györgyi und Györkei situirten, auf 17,504 fl. geschätzten Güter werden am 17. Februar l. J. als ersten, und am 31. März l. J. als zweiten Termin, jedesmal um 10 Uhr Vormittags angefangen an Ort und Stelle, erstens zu Györgyi, dann in Györke licitando veräußert. — Die Bedingnisse sind bis zu der Zeit in der Registratur einzusehen.

Abaujer Comitats - Gericht als Grundbuchs - Behörde.

Kaschau, am 11. Jänner 1865.

Kunsch Gábor, m. alispán.

Hirdetmény.

1939. szám.

T. K.

Abaujmege törvényszéke által ezennel közhírré tétetik, mikép Skrabák Zsófiának, Skrabák József elleni perben fennebb említett alperesnél bíróság lefoglalt, és összesen 600 frt. — kr. megbecsült, Zsada ny községben telekkönyvi 97-ik számú ivben foglalt ingatlanaira a helyszínen megtartandó bírói árverés megrendeltetvén, annak fogantatására az 1865-ik évi február 27-ik napja mint első, és az 1865-ik évi március 20-ik napjának mindenkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésen annak becsárán alól el nem fog adni, és hogy az árverési feltételek, valamint a telekkönyv és becs, azon ideig bár mikor a törvényszéki irodában vagy az árveréssel a helyszínen megbízott Ardényi Pál törvényszéki bírónál megtekinthetők.

Kelt Kassán 1864-ik évi szeptember 29-én tartott megyei törvényszéki üléseből.

Kunsch Gábor,
m. alispán.

Magán hirdetések.

Hirdetmény.

Alólírott által közhírré tétetik, hogy a Schaffer Ferdinánd csödhitelezői választmányának határozata folytán, a fűteza 170. sz. a. Maurer-féle ház boltjában létező mindennemű ingóságok u. m. kelmék, posztók, ruhák, vásznak, csipkék, pokróczok etc. etc. mint a vagyonbuktott Schaffer Ferdinánd csödtömegehez tartozók, f. é. február 1-ső napjától kezdve, a végleges eladásig, minden nap, kivéve a vasár- és ünnep napokat, reggeli 9 órától kezdve, este 5 óráig, a helyszínen nyilvános árverésen, kész fizetés mellett elfognak adni.

Kassán január 18. 1865.

Viczmány Ödön
tömeg gondnok.

Birtok eladás.

Abaujmege, csereháti járás, Tomor helységében, Szikszó mellett lévő birtok minden épületekkel, földekkel, rétekekkel, erdővel, és két szőlőkkel, minden órában szabad kézből eladó. — Közelebbi tudósítást, Fedák Ignác h. ügyvédnél Kassán, Domonkostér 45 sz. a. nyerhetők.

Bérbe adandó.

Abaujmege Csécs helységében 562 holdakból álló tagosított birtok ahhoz tartozó beruházások s kényelmes gazdasági épületekkel együtt bérbe adandó. — Értekezhetni Koós Kálmán h. ügyvédnél Kassán Fűteza 15-ik szám. 1-1

Francia nyelvbeli oktatás.

Egy francia nő óhajt anyanyelvében 8-16 éves fiuk- és leányoknak saját lakásán alapos oktatást adni. Bővebb értesítést vehetni fűteza 185-ik sz. alatti házban, földszint első ajtó balra.

Sertés-eladás.

Gróf Forgács Kálmán szalánczi erdőségében 9 darab öreg kan, 27 darab két éves, és 148 darab egy éves ártány, mind jeles Milos fajbeli származású, eladásra föl van állítva. — Közelebbi felvilágosítást az uradalmi erdészeti hivatal nyújt Szalánczon, u. p. Szimnye.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

A kassai MŰMALOM készítményeinek árjegyzéke.

Készpénz-fizetés mellett o. é., kötelezettség nélkül. Nagyobb mennyiségek vásárlásánál engedék.

Búza-készítmények.

	100 g	
	szám	frt. kr.
Asztali dara nagyszemű	A.	12 50
„ aprószemű	B.	12 50
Királyliszt	0	11 —
Lángliszt	1	10 —
Montliszt	2	9 —
Zsemlyeliszt	3	8 —
Búzakenyérliszt elsőrendű	4	6 90
„ másodrendű	5	5 60
„ harmadrendű	6	4 60
Búzakorpa	—	80

Rozs-készítmények.

Rozsliszt finom	1	5 —
„ közép	2	4 60
„ barna	3	4 20
Rozskorpa	1	20
Lábliszt	2	50

Árpa-készítmények.

Árpa kása	00	— —
„	0	— —
„	1	6 50
„	2	5 50
„	3	4 50
„	4	3 50
Árpadara	—	—
Árpaliszt fehér	1	60
„ barna	—	80

Kassa január hó 23-án 1865.
Minden zsákért 1 frt. lefizetendő, mely betétel az elvitel napjától számítandó 2 hónapig a buba nélkül bérmentesen visszaszállítottakért, megtérítetik.

Figyelmeztetés. Ebben a legújabb rendszer után szerkeztett műmalomban mindig a legjobb fajta búza szárazon őrltetetik, onnól fogva a liszthasználatnál több vizpótlék szükséges, és a tökéletesen kikelt tészta nagyon forró sütőke-menczébe hirtelen berakni nem tanácsos.